

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΡΟΜΠΕΡ ΝΤΙΕΝΤΟΝΕ

Ο 'Ιταλός αναρχικός Πιέτρο Νατάλι βγήκε, ένα πρωί, από το παλιό ξενοδοχείο του και τράβηξε προς την άριστερή όχθη του Σηκουάνα. Μόλις όμως βρέθηκε κοντά στην 'Ακαδημία, είδε την πορτιέρα μιάς άμαξης ν' ανοίγει ξαφνικά κι' ένα γαντοφορεμένο γυναικείο χέρι νά του κάνη νόημα νά μπη μέσα.

Ο Νατάλι ξαφνιάστηκε και για μία στιγμή δίστασε νά πλησιάσει. Ήξερε πώς έπρεπε νά προσέχη κάθε ξένο και νά φοβάται ακόμα και τη σκιά του, μα εκείνη ή γυναίκα πού μόλις φαινόταν μέσα στην άμαξα, τόν σκανδάλισε σ' άπιστευτο βαθμό.

Ποιά ήταν άρα γε; Για μία στιγμή πέρασε από τόν νού του ή Λόλα Βερνιέ, ή «βασίλισσα» τής ευθυμίας και τού έρωτος στά νυχτερινά κέντρα τού Παρισιού, μιά φλογερή και μοιραία γυναίκα, άξια ν' άγαπηθί με τόν πιο πικράφορο έρωτα από έναν άνδρα. Ο Νατάλι, τήν είχε συναντήσει πολλές φορές και είχε πάντα συλλογισθί πώς ένας έρωτας με μιά τέτοια γυναίκα θά τόν γλύτωνε μιά για πάντα από τόν τραγικό μηδενισμό του και τόν άσπυνοδο μίσος του προς τήν κοινωνία. Μα πώς ήταν δυνατόν νά τήν γνωρίσει και πώς θά κατάφερνε ν' άγαπηθί από αυτήν. Ο σκοπός τής ζωής του ήταν ή τρομοκρατία με κάθε τρόπο, ακόμη και με τόν έγκλημα, μιάς κοινωνίας γεμάτης ανισότητας και καταπιέσεις, μιάς κοινωνίας πού κυλιόταν άναίσχυντα στη διαφθορά.

Ο Νατάλι, άκολουθώντας τήν παράδοσι τών 'Ιταλών αναρχικών, δέν πίστευε και δέν υπάκουε παρά μονάχα στον έαυτό του και στις μηδενιστικές ιδέες του. Γι' αυτόν δέν υπήρχε ούτε ήθική, ούτε δίκαιο, ούτε νόμος. Ήθελε νά κάνη ό,τι του υπαγόρευε τόν συμφέρον και τόν μίσος του κατά τής κοινωνίας. Γι' αυτό, ύστερ' από δυό άπόπειρες πού δέν πέτυχαν κατά τού ύπουργού τών Οικονομικών και τού προέδρου τού 'Αρείου Πάγου, ό Νατάλι συλλογίσθηκε ότι είχε ανάγκη από πολλά χρήματα. Και τότε, με μιά άριστοτεχνική έπιδειξιότητα διωργάνωσε τήν περίφημη κλοπή τών χρυσαφικών τής κομήσης Λακούρ, μιάς γρηάς άριστοκράτισσας, φιλάργυρης κ' ιδιότροπης, πού ζούσε σ' ένα παλιό μέγαρο τού προαστείου τού 'Αγίου Γερμανού, με μιά γρηά μόνο ύπηρέτρια κι' ένα γέρο θαλαμηπόλο.

Ο Νατάλι με τόν «κόλπο» αυτό βρέθηκε ξαφνικά πολυεκατομμυριούχος. Δυό μεγάλα μαργαριταρένια κολλιέ κι' έξη άδαμαντοκόλλητα δαχτυλίδια, με τεράστιες πολύτιμες πέτρες, άποτελούσαν μιά κολοσσιαία περιουσία, πού μόλις θά τήν έκανε χρυσά ναπολεόνια, θά γινόταν πανίσχυρος κι' ένα είδος μυστηριώδους και άοράτου δικτάτορος τού Παρισιού. Από τήν ήμέρα όμως τής κλοπής, ό πώς είπαμε, ό Νατά-

λι φοβόταν ακόμη και τη σκιά του. Ώστόσο τόν γυναικείο αυτό χέρι, πού είχε προβάλει από τήν πορτιέρα τής άμαξης και τού είχε κάνει εκείνο τόν παράξενο νόημα, τόν τράβηξε άσυμπαθήτα, με μιά άκατανίκητη δύναμη, σαν μαγνήτης. Ο αναρχικός λοιπόν πλησίασε και στάθηκε μπροστά στην άνοιχτή πορτιέρα.

— Προς Θεού! Μή στέκεσθε! ψιθυρίζει τότε μιά γυναικεία φωνή. Μπήτε μέσα... Σ'άς παρακαλώ, βοηθήστε με!...

Η άγνωστος είχε τυλίξει τόν πρόσωπό της μ' ένα πυκνό μαύρο βέλο. Μα ό Νατάλι δέν δυσκολεύθηκε νά καταλάβη ότι βρισκόταν μπροστά στην ώμορφη Λόλα Βερνιέ, τήν πιο τρελλή γυναίκα τού ήμικόσμου.

— Τί συμβαίνει, κυρία μου; τήν ρώτησε ταραγμένος, όταν μπήκε γρήγορα και κάθησε άπέναντί της στην κλειστή άμαξα.

— Θά σ'άς έξηγήσω άμέσως... τού είπε εκείνη.

Κι' ένω ή άμαξα προχωρούσε με ταχύτητα στους δρόμους πού άπλώνονται πίσω από τήν 'Ακαδημία, ή άγνωστος με τόν μαύρο βέλο διηγήθηκε στον Νατάλι μιά έκπληκτική έρωτική ιστορία. Ο κόμης ντε Σαιντ - Κρουέ, ό έπίσημος φίλος της, τή ζήλευε τρομερά και έπίστευε πώς τόν άπατούσε με τόν μαρκήσιο ντε Φαιζανσάκ. Τήν παρακολουθούσε, λοιπόν, άγρυπνα και ζητούσε μιά εύκαιρία για νά βεβαιωθί άν ήταν άληθινές ή ύποψίες του. Ο σκοπός του ήταν νά σκοτώσει κατόπιν τόν νεαρό μαρκήσιο, από έκδίκηση, πράγμα πού ήθελε με κάθε τρόπο νά τόν έμποδίσει ή κυρία με τόν μαύρο βέλο. Εκείνο τόν πρωί, είχε ένα ραντεβού με τόν μαρκήσιο ντε Φαιζανσάκ μπροστά στην 'Ακαδημία. Μα φαίνεται πώς ό κόμης ντε Σαιντ-Κρουέ είχε παρακολουθήσει όλες τις κινήσεις της, γιατί μιά στιγμή, τόν είδε άπέναντί της, στις σκάλες τής 'Ακαδημίας. Τρελλή τότε από τόν φόβο της έκανε νόημα στον πρώτο διαβάτη, πού περνούσε κοντά από τήν άμαξά της, για νά γλυτώσει έτσι τόν μαρκήσιο. Και ό διαβάτης αυτός έτυχε νά είνε ό Νατάλι...

Ο 'Ιταλός αναρχικός άδιαφόρησε άν ήταν άλήθεια ή ψέματα όλα αυτά τά γεγονότα. Εκείνο πού τόν μεθούσε ήταν ότι καθόταν άπέναντι από τήν άγαπημένη του Λόλα Βερνιέ και ότι έτσι τού δινόταν μιά πρώτη τάξεως εύκαιρία νά τή γνωρίσει καλύτερα.

Μά, ξαφνικά, τά πράγματα άλλαξαν με μιάς, μόλις ό Νατάλι μπήκε, μαζί της, μέσα σ' ένα μέγαρο τής όδου Περισινύ. Η κυρία με τόν μαύρο βέλο τόν έμπασε σ' ένα μικρό σαλόνι και τού είπε νά περιμένη λιγά-

κι. 'Εκείνος κάθησε σ'ε μιά πολυθρόνα, άνύποπτος, όταν άπότομα είδε ν' άνοιγη μιά πόρτα του θάβους και νά παρουσιάζονται μπροστά του τρεις άνδρες με άπειλητικά πρόσωπα.

— 'Επρός, Νατάλι! του είπε ο ένας από αυτούς. "Άς δώσουμε ένα τέλος σ' αυτήν την κωμωδία. Πού έχεις κρύψει τ'α διαμαντικά τ'ης κομήσης Λακούρ;

'Ο άναρχικός τα έχασε για μιά στιγμή και δέν σκέφθηκε νά κάνει τίποτε άλλο, παρά νά θρηθή μ' ένα πήδημα κοντά στην πόρτα. Μά οί τρεις άγνωστοι, που θά ησαν δίχως άλλο μέλη μιάς λωποδυτικής σπείρας, τόν άρπαξαν άμέσως και του έδεσαν τ'α χέρια.

— Λοιπόν; 'Αποφάσισες νά μιλήσης; τόν ρώτησαν.

— Δέν ξέρω τίποτε! τούς απάντησε εκείνος ξηρά. Είσαστε όλοι σας τρελλοί! Για ποιά διαμαντικά μου μιλάτε;

Οί άλλοι έχαμογέλασαν ειρωνικά και κυτάχτηκαν στά μάτια σαν νά περιμεναν μιά τέτοια απάντησι.

— Πολύ καλά! του είπαν. 'Η πείνα θά σέ αναγκάση νά π'ης την αλήθεια...

Κι' άμέσως τόν άρπαξαν και οί τρεις τους και τόν κατέβασαν στο ύπόγειο. 'Εκεί πέρα τόν έκλεισαν σ' ένα σκοτεινό δωμάτιο, γεμάτο παληά έπιπλα και καθρέφτες. 'Ο Νατάλι κατάλαβε πως ή θέσι του ήταν κρίσιμη. Είχε πέσει στά χέρια μιάς επικινδύνης σπείρας κι' έπρεπε με κάθε τρόπο νά δραπετεύση, γιατί άλλοιώς ήταν χαμένος. "Η έπρεπε νά πεθάνη τ'ης πείνας ή νά όμολογήση που είχε κρύψει τόν «θησαυρό» του!...

'Ο άναρχικός έμεινε εκεί πέρα στο ύπόγειο όλη την ήμέρα, προσπαθώντας νά θρη έναν τρόπο για νά φύγη. Πρώτ' άπ' όλα έπρεπε νά έλευθερώση τ'α χέρια του, που ησαν δεμένα μ' ένα χοντρό σκοινί. 'Εσπασε λοιπόν με μιά κλωτσιά τόν καθρέφτη μιάς παληάς τουαλέτας και σ' ένα κομμάτι που είχε μείνει στην κορνίζα πλησίασε τ'α δεσμά του. Με τόν τρόπο αυτόν, κατώρθωσε νά κόψη τόν σκοινί και νά έλευθερώση τ'α χέρια του. Κατόπιν, καθώς τ'α μάτια του είχαν συνηθίσει στο σκοτάδι, άρχισε νά ψάχνη μέσα σ' εκείνο τó δωμάτιο για νά θρη μιά έξοδο. 'Η πόρτα ήταν κλειδωμένη. Μά, άπέναντί της, στο θάβος και πίσω από ένα παραπέτασμα, θρισκόταν μιά μικρή έξοδος. 'Ο Νατάλι έσπασε την παληά και χαλασμένη κλειδαριά της και θγήκε σ' ένα διάδρομο, υγρό και σκοτεινό, που ώδηγούσε στην αϋλή.

'Ηταν τυχερός! "Ενα ρολόι μιάς γειτονικής έκκλησίας χτύπησε μεσάνυχτα. Στο σπίτι εκείνο βασίλευε μιά νεκρική σιωπή. Φαινόταν ότι όλος ο κόσμος είχε άποκοιμηθ'η...

'Ο Νατάλι έφθασε άθόρυθα στην αϋλή, γλύστρησε σαν σκιά από τ'η μικρή καγκελωτή πόρτα που ήταν μισανοιχτή και θγήκε σ' ένα στενό και σκοτεινό δρομάκο. 'Από εκεί, προχωρώντας μέσα στά σκοτεινά έφθασε ύστερ' από λίγη ώρα στο παληό ξενοδοχείο του.

'Εκεί πέρα, ή πρώτη του δουλειά ήταν νά ξεβιδώση την κούφια θάσι τ'ης λάμπας του, νά πάρη από μέσα τ'α μαργαριτάρια και τ'α διαμαντικά που είχε κλέψει, νά τ'α χώση στην τσέπη του και νά κατεβ'η πάλι άθόρυθα, ως την έξοδο του ξενοδοχείου του. "Επρεπε με κάθε τρόπο νά γλυτώση από τ'α νύχια εκείνης τ'ης λωποδυτικής σπείρας που είχε συνένοχό της την ώμορφη Λόλα Βερνιέ. 'Η σπείρα αυτή άσφαλώς θά είχε παρακολουθ'ησει όλες τις κινήσεις του, ίσως έπειδή λογάριάζε αυτή νά κλέψη τ'α διαμαντικά τ'ης κομήσης Λακούρ. "Όταν λοιπόν άντελήφθη ότι την είχε προλάβει ο Νατάλι, σκέφθηκε ότι τó απλούστερο πράγμα του κόσμου ήταν νά του τ'α πάρη δια τ'ης βίας.

'Ο Νατάλι λοιπόν έπρεπε νά φύγη από τó Παρίσι, όσο μπορούσε πιό γρήγορα, μά μόλις θγήκε από τó ξενοδοχείο του κι' έκανε μερικά βήματα, είδε ξαφνικά νά τόν πλησιάζουν δυό αστυφύλακες.

— 'Ακολουθ'ηστε μας!... του είπαν άυστηρά.

'Ο Νατάλι ώδηγήθηκε μπροστά στον άστυνόμο. 'Εκεί, παρ' όλη την αντίστασί του, ύπεβλήθη σέ σωματική έρευνα. 'Ο «θησαυρός» του λοιπόν θρέθηκε και τοποθετήθηκε πάνω στο τραπέζι του άστυνόμου.

— Θαυμάσια! έκανε εκείνος, κυτάχοντας τ'α μαργαριτάρια και τ'α δαχτυλίδια. Καθώς θλέπει, έπεσε στην παγίδα μας σαν άρχάριος. Σκηνοθετήσαμε μιά αίχμαλωσία σου, για νά δρα-

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

'Ο ύπάλληλος τών ληξιαρχείων τ'ης πόλεως 'Οάκλαντ, στην Καλλιφόρνια έλαβε πρό ήμερών τó ακόλουθο γράμμα:

«'Εδώ και πέντε χρόνια παντρεύτηκα με μιά γυναίκα από την πόλι σας και τώρα έπιθυμώ νά λάθω τó διαζυγίό μου. Δυστυχώς έχω λησμονήσει τ' όνομά της, αλλά ο αριθμός τ'ης άδειας του γάμου μας είναι ο 53.332. Ψάχτε στά βιβλία σας νά θρητε τ' όνομά της και νά μου τó γνωστοποιήσετε...»

— Ψαντασ'ητε πόσο άγαπούσε ο έπιστολογράφος τ'η γυναίκα του, άφου έχασε και αυτό άκόμα τó όνομά της!

* * *

Στό "Ελισμαχ, πόλι τ'ης Βαυαρίας, ένας πανδοχεύς πιάστηκε στά χέρια μ' έναν πελάτη του μαγαζιού του, ο όποιος, έπώνω στον καυγά, του κατάφερε ένα θανάσιμο... δάγκωμα.

— "Άγνωστο γιατί, από τó δάγκωμα προεκήθη μόλυνσις και ο πανδοχεύς πέθανε σέ πέντε μέρες.

— 'Ο θηριώδης πελάτης καταδικάσθηκε σέ τρία χρόνια φυλάκισι.

* * *

Τó παρακάτω καταπληκτικό γεγονός συνέβη στις 'Ινδίες.

— Μιά πελώρια σαύρα μπήκε στη φωλιά μιάς κότας και κατεβρόχθισε μερικά αυγά, τ'α όποια έπρόκειτο σέ λίγες μέρες νά έκκολαφθούν.

— 'Η κότα άρχισε τότε νά κακαρίζη άγρια. "Άκουσε την φασαρία ο γαιοκτήμων, ο όποιος πρόλαβε νά σκοτώση την σαύρα.

— "Υστερα τ'ης έσχισε την κοιλιά. έβγαλε από μέσα τ' αυγά άπειράχτα και τ'α πήγε ξανά στή φωλιά.

— Κατόπιν αυτού ή έκκόλαψις συνεχίσθηκε. Καί τó σπουδαιότερο, έπέτυχε πλήρως...

* * *

Στό Ντάυτον τ'ης άμερικανικής πολιτειας "Οχι, κάποιος Τζων Λέφφαρτν ήλικίας 99 χρόνων και πατέρας 17 παιδιων, κατώρθωσε νά πάρη διαζυγίο από την τρίτη του γυναίκα.

— 'Η γυναίκα του είχε 15 έτων και ο Λέφφαρτν, ύποστήριξε στο δικαστήριο ότι τόν έγκατέλειψε δυό μ'ηνες μετά τόν γάμο τους...

* * *

Στις τελευταιές δημοτικές εκλογές του Σάλτ Λέικ Σίτυ τών 'Ηνωμένων Πολιτειών, μεταξύ τών άλλων εξελέγησαν μέλη του δημοτικού συμβουλίου ο... αυτοκράτωρ τ'ης 'Αθησούνιας, ή περίφημη βεντέττα Μαίη Ουέστ και ο συγγραφέας Ουίλιον Σίγκλαϊρ.

— Αυτό συνέβη, γιατί οί εκλογείς είχαν τó δικαίωμα νά σβύλουν από τó ψηφοδέλτιο όσα όνόματα ηβελαν και νά τ' άντικαθιστούν με άλλα τ'ης άρεσκειάς των.

* * *

Στις περισσότερες πόλεις τ'ης 'Αμερικ'ης ή άστυνομικές άρχές τιμωρούν παραδειγματικά τούς όδηγους αυτοκινήτων που γίνονται αίτιοι δυστυχημάτων.

— "Αντί νά τούς οδηγ'ησουν στο αυτόφωρο τούς πηγαίνουν στο νεκροτομείο και τούς ύποχρεώνουν νά κάμουν συντροφιά επί άρκετή ώρα με τ'α διάφορα αυτοκινητιστικά θύματα τ'ης ήμέρας.

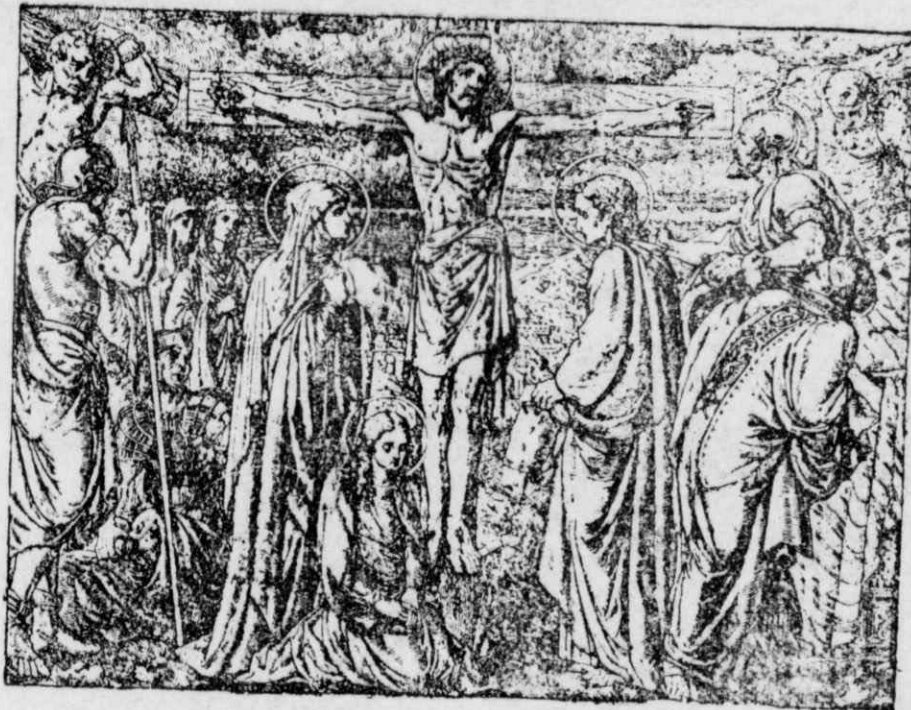
πετεύσης, νά πάρη τ'α διαμαντικά από εκεί που τ'α είχες κρύψει και ν' άποπειραθ'ης νά φύγη από τó Παρίσι... Μά σέ προλάβσαμε. 'Από μέρες τώρα παρακολουθούσαμε τ'α ίχνη σου που μ'ας φαινότουσαν παραπολύ ύποπτα. "Αλλωστε έκανες την άνοησία νά τριγυρίσης πολλές ήμέρες πριν από την κλοπή, έξω από τó μέγαρο τ'ης κομήσης Λακούρ...

— Κ' ή Λόλα Βερνιέ;... ρώτησε με περιφρόνησι ο Νατάλι.

— "Ω, έπαιξε καλά τόν ρόλο της! του είπε πάλι μ' ένα σαρκαστικό χαμόγελο ο άστυνόμος. Αυτή ήταν τó καλύτερο δόλωμα για την παγίδα μας. Είχαμε προσέξει ότι ησουν έρωτευμένος μαζί της...

Κι' έτσι ο άναρχικός Νατάλι, ο έχθρος τ'ης κοινωνίας, στάλθηκε στά κάτεργα τ'ης Νήσου του Διαβόλου, όπου δέν άργησε νά πεθάνη από τόν κίτρινο πυρετό. ΡΟΜΠΕΡ. ΝΤΙΕΝΤΟΝΕ

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΛΗΘΡΩΠΟΥ

'Επί του Σταυροϋ.